

Gajdics Ottó: Háborús uszítók és békepártiak

2023 március 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

Önbecsapás a fegyverszállításoktól remélni az öldöklés végét - Gajdics az asztalra csapott!

Békepárti határozatot nyújtott be az Országgyűlésnek a Fidesz és a KDNP. A két kormánypárt a határozatban kifejezi szilárd elkötelezettségét a béke mellett, elítéli Oroszország katonai agresszióját és elismeri Ukrajna jogát az önvédelemhez. Ugyanakkor ellenzik az energiaszektort is sújtó szankciókat, a fegyverszállításokat, és azonnali béketárgyalásokat követelnek. A határozatban a kárpátaljai magyarság kiszolgáltatottságára is fel kívánják hívni a figyelmet. Ennyi röviden és tömören a hír, ami annyira kézenfekvő és természetes, hogy normális körülmények között azon szisszenne fel az ember, miért kell evidenciákat országgyűlési határozatba foglalni. A körülmények azonban jelenleg sajnos egyáltalán nem normálisak hazánkban. És nem csupán azért, mert a szomszédunkban több mint egy éve zajló öldöklés a legádázabb rütség, amit ember elszenvedhet. Mi kénytelenek vagyunk elviselni egy olyan ellenzéket is, amelyik ebben a kérdésben sem hazudtolta meg önmagát, és szembe ment mindennel, ami normális, megtagadta a józan eszt és tulajdonképpen szavazóinak nagy részét is.

Ennek a dollármilliókból kilóra megvett politikai bandának a kormánypárti határozat háborúpárti.

Önmagukat pedig az erővel nem bíró, de annál hangosabb igazságosztók idétlen pózába vágva igyekeznek felcsimpaszkodni arra a morális piedesztálra, amely meglehetősen ingatag, hiszen azok ácsolták, akik eszméletlen profítot zsebelnek be az ukrán nép véráldozatának dicsőítése közben. Túl tömény ez így? Bontsuk ki!

Fölfoghatatlan, hogy akinek semmi érdeke nem fűződik Oroszország széteséséhez, az miért lelkesedik az USA által erőteltetett, a NATO és a nyugati országok vezetése által kritika nélkül átvett elképzelésért. A mára gyakorlatilag megszűnt MSZP néhány politikai túlélője például azzal próbál nagyon okosnak látszani, hogy az ENSZ-től kölcsönvett szöveget használ békepártiságának kifejezésére, amelyben felszólítja az oroszokat, kotródjanak vissza Ukrajna nemzetközileg elismert határai mögé. Arról persze nem beszélnek, mekkora ennek az ötletnek a támogatottsága a világban, de arra gondolhattak, a nemzetközi szervezet emlegetése pótolja majd hiányzó politikai súlyukat. De mi is a baj ezzel a militáns arroganciával? Az, hogy színvonala olyan, mint a szájkaratének a verekedések előtt. Ez a „vegyél vissza vagy letépek az arcodat” üres hóbörgése. Csak az a baj, hogy a verekedés már régen kitört. Százegrek halhattak meg mindkét oldalon, milliók menekültek el Ukrajnából, minden nap édesanyák, gyermekek, feleségek rettegnek attól, hogy árvákká és özvegyekké válnak. Öltönyös trógerék pedig azt próbálják elhitetni, hogy itt a pillanat Putyin rendszerének megdöntésére, Oroszország végső legyőzésére, szétverésére, ami után soha nem kell majd félni semmilyen agressziótól egyetlen nemzetnek sem.

Szerintük tehát az a békevágó legtisztább kifejezése, ha minél több fegyvert szállítunk a térségbe, amikkel az utolsó ukrán katona elestéig leckéztetni lehet az agresszort, hogy végleg elmenjen a kedve a határok átrajzolgatásától. Csakhogy ez ostobaság és önbecsapás egyszerre. Ostoba, aki úgy akar rendezni egy konfliktust, hogy nem veszi figyelembe valamelyik érintett szempontjait. Márpedig Putyint még senki meg nem kérdezte, meg nem hallgatta, miért nyúlt a háború eszközéhez. Az teljesen természetes mindenki számára, hogy az ukránok jogosan védik a hazájukat a betolakodóktól. Ám ha azt akarjuk, az agresszor fejezze be az agressziót, nem elégedhetünk meg a fantáziánk, múltbéli tapasztalataink, netán természetfeletti képességeink vagy Istentől eredő bölcsességünk által kitalált magyarázatokkal. Olyanokkal, hogy Putyin vissza akarja állítani a Szovjetuniót, hogy el akar foglalni minden volt szocialista országot vagy egyszeresen csak a patás ördög, aki világhalomra tör.

Azt gondolom, ennél egy baloldali is többre lenne képes, ha használná az eszét. Ha nem csapnák be magukat idegen érdekek szolgálatában, rájönnének szerte Európában, hogy a kontinens gazdaságának, versenyképességének tönkretétele helyett tárgyalni kellene a felekkel. Ehhez pedig azonnali tüzszünetre van szükség, holnaptól ne haljon meg egyetlen ember sem meggondolatlan hatalmi törekvések miatt. És tárgyalóasztalhoz kell kényszeríteni minden érintettet, ahonnan nem állhatnak fel addig, amíg ki nem találtak egy olyan megoldást konfliktusukra, amelyet mindannyian el tudnak fogadni. Be kellene látni, hogy ennek az elképzelésnek csak a háború elhúzódása, eszkalációja, a tényleges világháború kitörése, az atomháború réme az alternatívája.

A józan eszét vesztett baloldalon azzal is szoktak érvelni, hogy ez a békepártiság Putyin malmára hajtana a vizet, hiszen a háború jelen állásánál a békekötés nem más, mint a területablás törvényesítése.

De ahhoz, hogy igazán emberséges megoldásra jussunk, szakítani kellene a moralitás és az okoskodás összekeveréséből származó önteltséggel. Amikor békét akarunk, egyáltalán nem akarjuk megszabni a béke feltételeit. Nem akarjuk megmondani, mi legyen a tárgyalások végeredménye, nem akarjuk mi diktálni, miről tárgyaljanak. Ez nem a mi dolgunk, nem vagyunk sem tanácsadók, sem jószok. Azt viszont követeljük, hogy mindkét oldalon hagyják abba az öldöklést, és azonnal üljenek tárgyalóasztalhoz. Ezt kellene elsegítenie az önmagára oly büszke Nyugatnak, nem pedig újabb és újabb fegyverszállításokkal súlyosbítani az amúgy is tragikus ukrajnai

állapotokat.

Erre viszont azt szokták felhozni a globalista nemzetközi baloldal idiótái, hogy mi bajunk van nekünk magyaroknak a nyugati segítségnyújtással, amikor mi is csak abban reménykedtünk 1956-ban, amikor szabadságharcunkat vívtuk a szovjet tankok ellen. Mindamellet, hogy az ilyen véleményt megfogalmazók többsége idehaza éppen azoknak a szellemi és politikai örökösei, akik annak idején a forradalom leverésére kérték az emlegetett tankok irányítóit, azért is undorító ez a megközelítés, mert rajtunk nem egyszer?en nem segített a Nyugat, hanem saját érdekei szempontjából jobbnak találta, ha marad a térségben egy konszolidált szovjet rendszer. Vagyis eladtak bennünket. Csak halkán jegyzem meg, hogy azokban a tankokban jelent?s számú ukrán származású személyzet is szorgoskodott. Ennek ellenére a mi békevágunk nem arra ösztökéli a Nyugatot, hogy árulja el Ukrajnát, hanem éppen azt várjuk, mentse meg a további áldozatoktól, segítse el? a béketárgyalások megkezdését. Ne öntsön több olajat a t?zre, hanem segítsen eloltani azt.

Pesszimistább honfitársaim sokszor naivnak tartanak ezért a pacifizmusért, mondván, Orbán Viktornak van igaza, magunkra maradtunk a Vatikánnal a béke akarásában. De ne feledjük el, már két béketerv is készült, és igaz, hogy ezeket egyel?re semmibe veszi az USA, a NATO és az Európai Unió is, de könnyen változhat a helyzet. Berlinben már több tízezres tüntetés volt a minap, egyre több országban nyílik ki a szeme, er?södik meg a hangja azoknak, akikre nem hat a háborús uszítás propagandája. Ha mindenütt mi leszünk többen, a háborúpárti politikai vezetés is mindenütt kénytelen lesz reagálni. Legalább jól felfogott érdekb?l, hatalmuk meg?rzése céljából csak rájönnek, hogy nem árt néha mégis hallgatni a választópolgárookra.

Gajdics Ottó

www.magyar nemzet.hu

Ajánló